

Megjelenik minden hó 1 én.
Előfizetési díj egy szám 1500 K.
Amerikában az előfizetési díj
portóval 2 dollár.
Tíz példányt portómentesen küldünk.

A PÜSPÖKIMETHODISTA
EGYHÁZ KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
WALLRABENSTEIN JAKAB
Nyiregyháza, Dessewffy-tér 10. sz.
Hova a kéziratok és előfizetések küldendők.

A szem.

(Máté 6. 22+23.)

A szem irányítja lépteimet s megóv attól, hogy valami pocsoltyába ne lépjek, vagy valami mélységbe ne zuhanjak. A szemem gyönyörködik a felkelő vagy a lenyugvó napban, a rétnék különböző színű virágtengerében, a hullámzó buzatáblákban, az ég millió meg millió csillagjában, Istenem teremtésében. A szemem veszi észre, hol van folt a ruhámon, hol van baj a házamon. A szemem látja nyomorgó felebarátomnak üres tarisznyáját s bánatos arcát nélkülöző, éhező gyermekeit. Oh a szem drága kincse az embernek! Milyen boldogtalanok, akiknek születésük óta nincsen megadva, hogy lássanak! Milyen boldogtalanok a háboruból vakon hazatért rokkantak!

Igen, ha a szem „tisztá”, akkor a test világosságban járhat, de ha a szem „homályos”, akkor a test a sötétségben bolyong.

Nézzünk néhány esetet a bibliában, mikor a szem „homályos” volt.

A legelső az Éva esete. Mikor „látná az asszony, hogy jó volna annak a fának gyümölcse enni és hogy igen kedves volna a szemnek.” Éva szeme meglátta a kívánatos gyümölcsöt s megkivántatta vele azt, ami tilva volt! Bűnbe esett s bűnbe vitte Ádámot is. Ové volt a paradicsom, a boldogság, az Isten-nel való közösség, az élet. De szeme bűnbe vitte s így elvesztett mindent!

Tövis termelt a föld, verejték és gondült az összeráncolt homlokon, nyugtalankodott a lelkiismeret, s könny csorgott alá a „szemből”, mely eddig csak ragyogott a boldogságtól. A „szem” siratta az elvesztett paradicsomot.

De tovább is van. Az Isten fiai „látták” az emberek leányait s megkivánták — össze házasodtak velük. Istenre nem gondoltak, akaratával nem igen törődtek, bűnöztek, amit szemük megkivánt, azt megszerezték s megérték

az ítéletre: az özönvizre. Oh micsoda borzadással s félelemmel nézték az ég megnyílt csatornáit, a mindjobban emelkedő hullámokat, melyek mindent elnyeléssel fenyegettek. Mene-kültek fákra, házakra, hegytetőkre, de minden hiába — el kell pusztulni; szemük mást nem látott, mint a beigért, a tényleg bekövetkezelt Istenítéletet! De még láttak valamit: annak az embernek az uszó bárkáját, akit ők hite, istene és élete miatt bolondnak tartották; aki ugyan sokszor intette őket s kérve kérte, hogy térjenek meg, tegyenek bűnbánatot: de ők gnyos nevetéssel válaszoltak, együnk-igyünk, mert holnap ugyanis meghalunk! Az uszó bárka most eszükbe juttatta, hogy ime nem Nőé volt a bolond, mikor hitt az Isten igéjének s készült a jövőre, hanem ők voltak a bolondok, mikor a mulandó dolgokat nézték s az Örökkévalókat nem látták, nem keresték! Oh milyen borzasztó volt most látni a vetésre kövelkező aratást! Most megnyílt a szemük, most jól láttak — de már késő volt!

Ott van a hős Sámson. Az anyaméhtől fogva az Urnak volt szentelve. Óriási erejű, bátorszívű. Még csak népe gyalázatját nézte, győzedelmes hős volt, de mikor meglátta Delilát, ama szép filiszteus nőt — s megkivánta, vége volt! Az erős hős, megcsönkített rab lett. Szomorú sors, szomorú vég! Oh az a szem, mely meglátta, a bájos arcú Delilát s megkivántotta Sámsonnal! Ő csak a szép nőt látta, de nem a rája leselkedő veszedelmet!

Ugyan így a lantot pengető Dávid király. Hogy vigyázott, hogy Isten utjaiban járjon. Az őt üldöző Saulnak még csak szóval se értett, nem hogy életére tört volna, mert nem akarta kezét az Ur felkentjére emelni — s ime egy nap háza tetejéről meglátja a fürdőző Bathsebat s megkivánja, s elfelejtkezik arról, hogy most Isten ellen vétkezik; elfelejtkezik arról, hogy eddig milyen jó volt hozzá az Ur — szemét Bathsabán felejtette s elbott! Oh az a

szem! Nem látta, hogy tulajdonképpen ő az az ember, aki annak a szegény embernek egyetlen báránykáját elvette, hogy az ő vendégét megvendégelje vele, holott neki egész nyája lett volna. Csak akkor eszmélt, amikor a próféta szemébe vágta: Te vagy az az ember! Oh akkor egyszerre észrevette, hogy az ő szeme megkivántatta vele a más feleségét, hogy ő eltávozott Isten utjáról, hogy ő vétkezett! Szeme eddig nem látta a bűnt, de most észrevette, hogy milyen fekete folt esett az ő ruhájára! Megsíratta keservesen, megbánta százszor is! Keservesen meglakolt érte, de Isten összetört szívű gyermekének keserves könnyeit látva, sötét bűnét a tengerbe vetette — feledte, megbocsátott neki, kegyelmet adott:

Vigyázz arra, hogy hová, kire és mire néz a te szemed! Az Éva, a Sámson, a Dávid esete intsen, tanítson! Vigyázz, hogy egész testedet sötétség ne borítsa!

De ha szemed mégis megakadt az almán, a Dalilán, a világ sokféle gyönyörén. Ha bünyözöl? Ha elbuknál? Ha vérzik szived; ha vádol a lelkiismereted, ha keserű könnyeket ont szemed? Oh akkor mitévő légy?

Mit téttek, akik a pusztában a mérges kígyó által halálra sebeztek?

Felnéztek ama érckígyóra! S mind ahány csak felnézett, meggyógyult. Látod, amint Mózes a kígyót a pusztában felemelte, úgy emelte fel Isten is az ő egyetlenegy fiát a gólgotal keresztre, hogy mindenki, aki a bűn által megsebezett, megmérgeztetett, el ne pusztuljon, hanem ha hisz az Úr Jézus Krisztusban, örök életet vegyen!

Néziél a bálványokra, az élvezetekre, a tiltott dolgokra, s bukál, óh fordítsd el onnan

tekintetedet s nézz a gólgotal keresztfán érte is meghalt Megváltóra! Nézz ő reá, amint legyőzve a halált, egy új, dicsőséges, győzedelmes életre támadt fel! Nézz reá, ő neked is segítségére akar lenni abban, hogy ne legyőzöttje légy a bűnnek, hanem hogy te győzz a bűn felett!

Ott van a két lator közül az egyik, aki érzi a kereszthalál kínját között, hogy halhatatlan lelke van, s annak a léleknek rövid pár órán belül az örök bíró elé kell lépnie s számot adni a földi életéről. Kire emeli szemeit? A fájdalmat, a szitkot, az átköt, csendesen lübb s a tomboló ellenségért imádkozó Jézusra!

Ugy látja, hogy aki az ellenséges indulatu szitkozódó tömegért még imádkozni is képes s kinek szeme könybe lábad ill. elvetemültség és sötétség láttára, az több mint közönséges ember, az az Istennek ama Báránya, mely jött, hogy a világ bűnét magára vegye, hogy keresse azt ami elveszett! Oh, hogy ő ezt a Messiást nem látta előbb, hogy ő ezt nem hallotta rablógylkossága elkövetése előtt! De tán még nem késő! Szemeit könyörögve Jézusra emelve, mondja: Uram emlékezzél meg rólam, mikor menédesz a te országodva!

De jól tette ez a lator, hogy még mielőtt a hullámok összezsaptak volna a feje felett felemelte szemét Jézusra, az egyetlen segítőre:

Ma velem leszesz a paradicsomban! Ez volt a válasz.

A lator szeme meglátta még az utolsó pillanatban a feléje nyuló segítő kezét!

Te nem veszed észre, hogy Jézus mentő keze nyul utánad? Hova irányul szemed? Mire néz? Nézz a Jézusra! Arra való a szemed!

W. J.

Higyetek és ^{szóval} bizzatok Istenben.

Egy rövid, de igaz történetet mondok itt el, mely B. községben folyt le. — Élt ebben a községben két földmives család; az egyik földhöz ragadt szegény, a másik dúsgazdag. A szegényeknek nem volt egyébük egy kis viskónál; de Isten megáldotta őket erővel, egészséggel és kitaró szorgalommal. Egész héten át szorgalmasan dolgoztak, éjtnapot egyé tettek, vasárnap aztán elmentek a templomba s ott imádkozás és énekléssel dicsérték az egy igaz Istent, megköszönték neki irántuk mutatott jószágot s további munkájokra erőt és kitarást kértek Boldogultak is szépen! Lasacs-kán disznót, tehénkét s később egy-egy kis darab földcskét is sikerült megvenniük, megelégedetten, boldogan, elégedéltek — Történt, hogy a férjnek egyik távoll, de dúsgazdag rokona meghalt, — közelebbi rokon nem lévén ők örökölték az összes vagyont; a főntcán egy szép palotaszerű házat s a határban több száz hold elsősztályu szántóföldet. Ettől fogva meg-

változott az élet a kis boldog családban. Vendég a családban ki-be, örökös sütés-főzés, dinom-dánom. Bizony csak hébe hóba jutott eszükbe a templom s végre el is maradtak teljesen. A folytonos mulatozás, éjtelezés az aszszonyt az ágyba döntötte. Bezzeg eszükbe jutott most újra az Isten! Meghívták a leghiresebb orvosokat, a férj rengeteg pénzt költött, hogy megmentse imádkott feleségét; mindhiába... meghalt. Az emberen fájdalomában őrgöngési rohamok törtek ki, tört, zúzott, káromolta az Istent; sőt még annak létezését is kétségbe vonta; mert ha volna, nem hal meg szeretett felesége. Soha többé templomba nem járt, sőt még a tájkát is kerülte; valóságos Isten káromló, Isten tagadó lett belőle. Később még arra is vetemedett, hogy mikor nagy vihar volt készülőben kinyitotta palotája ablakát s mikor legjobban mennydörgött és villámlott — kezével kopasz fejére veregetve így kiabált: „Ide üss Isten, ha vagy az égben!” Ezt mindannyiszor megtette, amikor csak vihar volt. — Hagyjuk most az Istentagadó öreget s nézzük a másik

Funk Márton márc. 15-én érkezett vissza Jugoszláviából, hol a Bácska egy-két nagyobb gyülekezetében evangelizált. A jugoszláviai évi konferencia öszre halasztatott el.

Negyedévi konferenciát tart Funk M. márc. 22-én Nyiregyházán, mely alkalommal a vasárnapi istentiszteleten több testvér próbára vétetik fel s az istentisztelet végén alkalom kínálkozik arra, hogy egynehányan bizonyoságot tegyenek.

Halálozás. 1. Szász Erzsébet, 26 éves hajadon, a nyiregyházi gyülekezet próbatagja, hosszas s kínos szenvedés után febr. 28-án hazaköltözött Megváltójához, hogy tőle vegye át a számára kijelölt örökséget. Temetésén a baptista és methodista egyház tagjai és énekkarai vettek részt és szép gyászénekeket énekeltek. Mindkét gyülekezet predikátora Isten igéjével szolgálhatott a szépszámu hallgatóságának. Sallai baptista predikátor a Jel. 14. 13. alapján szólt az egybegyültekhez, Wallrabenstein meth. predikátor pedig a 16. Zsolt. 6-11. v. alapján mutatta meg, hogy a hívő lélek a halál kapuján átmegy Istenéhez, tőle átvenni az örökséget.

2. Szabó Edéné, született Huczman Ilona, 35 éves korában hagyta el a földi por sátort s három kis gyermekét s férjét. Hosszu volt az ő szenvedése is, emberileg gondolkozva. Attól fogva, hogy 1 éves kis lányát eltemette, bete-

geskedett állandóan, de amíg csak tehetette, gondozta övét s szolgált nekik sokszor erején felül is. Beteg ágyán mélyebben elmerülhetett Isten csodálatos útjaiba s gondolataiba s mi magunk is sokat tanulhattunk betegágya mellett. Az Ur akaratába megnyugodva adta át testét-lelkét ama jó Pásztornak, aki a halál völgyén is átkísérte az örök életre. Ezen a temetésen, mely márc. 4-én d. u. ment végbe, ugyancsak szép számmal vett részt a methodista és a baptista gyülekezet. Az énekkarok itt is felváltva énekeltek s a két predikátor szolgált az Igével a nagyon nagy számban összesereglett hallgatónak. A baptista predikátor ezen igék felett elmélkedett: Jer 49. 11. A methodista predikátor pedig a 196. zsolt. felett. Az Ur nem hagyja el az özvegyeket és árvákat!

3. Ernst Jánosné, sz. Hock Margit, a kaposzkecsői gyülekezet tagja, 2 gyermek anyja, 30 éves korában halt meg. Funk M. superintendens temette testvérnőnkét febr. 21-én. A nagyszámu hallgatóság előtt Ján. 13. 7. v. alapján beszélt. A megboldogult halálos ágyán hozzátartozóinak s rokonainak, valamint egybegyült szomszédainak mintegy végrendelet szerűen azt kötötte a lelkükre, hogy térjenek meg, mert csak úgy tudnak boldogan s örömmel meghalni. Este Funk testvér az ottani gyülekezetben szép bizonyoságot tudott tenni a feltámadott Krisztusról, ki az ut, az élet és az igazság. A terem ez alkalommal zsufolásig megtelt.

A nyiregyházi gyülekezet mindkét nembeli iljusága minden csüt. este kézimunka órára gyül egybe, hol a misszió javára kézimunkáznak. Nagy Károly az iljusági vezető hasznos tudnivalókat s vallásos tartalmu könyveket olvas fel.

családot. — Ez gazdag volt, megáldva minden-
nel, nem csak anyagiakban, de lelkiekben is.
Gyermek is volt bőven s azok is mind szülő-
tisztelők és engedelmesek. — Istenfélők, szor-
galmasak voltak, de semmihez sem volt sze-
rencsájuk, bármibe fogtak abba belebuktak s így
vagyonuk folyton fogyott. Majd járványos be-
tegségek lepték meg a családot, a háznál örö-
kös doktor-patika; a gyermekek egymásután
haltak meg, nem maradt csak egy fiuk. Lassac-
sán a földet mind el kellett adniok, árát fel-
emésztette a rettenetes sok kiadás. Megmaradt
fiuk, ki időközben legénnyé cseperedett, hogy
szülein segíthessen elhatározta, hogy kivándor-
rol Amerikába szerencsét próbálni. A szülők
magukra maradtak, sokat szenvedtek akár Jób,
de azért az Istenben vetett hitük és bizalmuk
nem rendült meg. Így imádkoztak: „Ha lehet-
séges édes Istenünk muljék el rólunk e keserű
pohár, de mindazonáltal Te tudod mi válik ja-
vunkra.” A sok csapás szenvedés az asszonyt
ágyának döntötte és nem is kelt fel többé. Ha-
lála után a férj a házat is pénzzé tette s mivel

nem volt senkije, akihez mehetett volna, beállott
számadójuhásznak az Istentagadó gazdag em-
berhez. Itt sokat hallott gazdája istentelen vol-
táról. Mivel fiatal korától ismerte, tudta, hogy
annak előtte milyen istenfélő, kegyes ember
volt. Nagyon sajnálta s elhatározta magában,
hogy valami módon visszatéríti gazdáját az igazi
utra, az Isten iránti szeretetre és hitre. Sokat
törte rajta a fejét, míg végre egy eszme villant
meg agyában. Hallott ugyanis arról, hogy vihar
alkalmával mit csinál az öreg és erre alapította
tervét. Megtömjött egy dohányzacskót nyers
dohánnyal jó keményre s vihar előtt, hogy
senki ne lássa a palotát azon ablaka alá ült,
melyet az öreg ki szokott nyitni s türelemmel
várt. Mikor a vihar legjobban dühöngött, vil-
lámlott és dörgött kinyílt az ablak s az öreg
kopasz fejét veregetve kiáltá: „Ide üss Isten,
ha vagy az égből!” Abban a pillanatban a
számadójuhász két kezére fogva a dohányzac-
skót egy hatalmasat ütött a vén kopasz fejére,
ugy, hogy az ájultan esett vissza a szobába.
Ugy is találták meg a cselédek, ágyba fektették

Iljúságunk alaposabb szervezésével foglalkozunk s egykor szerelnők mi is, mint a baptista testvérek egy nagy iljúsági szövetségbe tömöríteni.

A nyíregyházi gyülekezetbe jár egy 18 éves szíjgyártó segéd, aki ezúton tudatja, hogy egy jóra való mesterembernél alkalmazást keres, bármely városban, vagy faluban. Akik egy megbízható ilyen szakmabeli segédet keresnek, forduljanak leveleikkel a lap szerkesztőségéhez, mely továbbítja a leveleket.

A szerkesztőség abban a helyzetben volna, hogy egy nagyobb gazdaságba, hol a háziasszony-nak mindenben segédkezni kellene s itt ott a házra és a gazdaságra egyedül is felügyelni egy megbízható idősebb leányt, avagy gyermektelen özvegyet el tudna helyezni.

Ugyancsak 2—3 árva fiút is el tudna helyezni gazdáknál, hol a nyári hónapokban a jószág mellett felügyelnének s jó ellátásban s lelki nevelésben részesülnének. 12 évestől 16 évesig jelentkezhetnek a szerkesztőségnek levélbelileg.

A jószívű adakozók figyelmébe. Személyes utánjárás útján meggyőződést szereztünk egy pár igen igen elaggott szegényről, kiknek senki hozzátartozójuk niúcsón. Hideg szobában, étlen-szomjan kínlódnak már hónapok óta. Ha valaki e lap olvasói közül megsajnálja őket s adományát a szerkesztőségnek beküldené, ugy azt az illető nélkülözökhöz eljuttatjuk. Mivel személyesen járunk utána, arra érdemtelent nem részesítünk támogatásban. Az adományok hogyan és mikénti felhasználásáról a legközelebbi számok valamelyikében beszámolunk! Aki gyorsan ad, készszeresen ad! Két helyen igen sürgős volna a segély, mert a szószoros értelmében éheznek!

orvost hívtak míg végre magához tért, de még sokáig nyomta az ágyát. Mikor felkelt első útja a templomba vezetett és nem volt buzgóbb és adakozóbb hívő nálánál, összes vagyonát a szegényekre s jótékony intézményekre hagyta. Emlékét B-ben az egyház által emelt szép sírkő jelöli.

A számadójuhász csak sokára, a gazdag halála után árulta el a titkot. Öregségére ő is boldog lett. Fiát Amerikában elhalmozta a szerencse s egy pár év múlva nagy vagyonnal tért vissza. Lassacskán visszavásárolgatta a családi földeket, megnősült, s öreg édesapját magamellé véve boldog istenfélő családi életet éltek. A számadójuhász még térdén ringathatta unokáit s magas korban hunyta le szemét, fiától és unokáitól utolsó pillanatig nagy szeretettel körülvéve.

Igen a Jób esete ma is ismétlődhetik. A szenvedésben kitartani, bizó hittel s várni az Ur szabadtítását. „Az Isten ami paizsunk, erősségünk, dicsőségünk!”

Géhi I.

Köszönetnyilvánítás Az éhező gyermekek részére következő vasárnapi iskoláink küldtek szeretetadományt: Budapest német gyülekezet 1,650,000 koronát, Budapest magyar gyülekezet 550,000 koronát, Angyalföldi gyülekezet 40,000 koronát, Kaposszekcsői gyülekezet 28,000 koronát, Börjádi gyülekezet 28,000 koronát, Györköny és Nagyszékelyi gyülekezet 100,000 koronát, Nyíregyházi gyülekezet 370,000 koronát, összesen 2,466,000 korona. — Az árvaházra: 1 pár gyermecpő (Kapitány Dombóvár), Györkönyi gyülekezet 47,000 kor., P.-né Kispest 25,000 kor., N. N. Györköny 70,000 kor., Schlanger Strassburg 37,5000 kor., Dr. K. Czegléd 70,000 kor., Bertrand Páris 10 fr frank, Alpiger Amerika 2 dollár, Molitz Fogaras 30,000 kor., Nyíregyházi gyülekezet 9 mázsa termény. — A nyíregyházi kápolnára a gyülekezet egyik tagja a még fennálló adósság törlesztésére mai értékben 10 mázsa búzának megfelelő összeget adott, jobban mondva engedett el a gyülekezetnek tartozás címén s így hozzájárult igen lényegesen ahhoz, hogy a kápolnára fennálló tartozás összege kisebb legyen.

Funk M

Mit hozott a posta?

Ime itt a posta! Ki ne várná kíváncsian a postát? Innen is, onnan is, belföldről, külföldről, testvérektől s nem testvérektől, ismerősöktől s nem ismerősöktől hoz a posta érdekesebbnél érdekesebb leveleket, pénzutasványokat s buzdító, biztató sorokat. A postán érkező pénz és levél küldemények a szerkesztőnek igen sok örömet szereznek s azok a szavak, amiket az olvasók egyike-másika a szerkesztőhöz intéz, mindmégannyi bizonyíték, hogy a mi irodalmi munkánk oly magvetés, mely jó talajra hull, ahol gyökeret ver, majd kihajt s virágzásnak indulva gyümölcsöt érlel. Mi az Ur iránti hálával vesszük ezeket a buzdító sorokat s örülünk, hogy a Békeharang és Szent harc az Ő kezében alkalmas eszköz lett arra, hogy elvigye az evangéliom világosságát oda ahova mi el nem mehetünk s hogy lapjaink meg röpirataink sokkal nagyobb körzetben működnek, mint mi gondoljuk, vagy mint mi azt szóval meg tudnók tenni.

Csak egy pár példa.

1. Azelőtt két évvel Sz. városában egy meleg nyári napon egy pék kemence mellett álltam s beszélgettem egy a háborúból visszatért pékmesterrel, ki verejtékezve toltá be a forró kemencébe a kenyereket. Néki homlokáról, nekem meg hátamról csurgott az izzadság; de azért Isten igéjéről vagy egy félórán át elbeszélgettünk. Elkértem a címet s azóta küldöm a Békeharangot. Nemrég hozott a posta ettől az embertől 10000 koronát s e sorokat az utalvány szelvényén: „1922. május óta kapom a Békeharangot. 1924. május havában lesz 24 hónap, tehát 24 tojás árával tartozom. Előleg képpen itt küldök 10000

koronát. Ha Urunk velünk lesz, a jövő hó 1-én a többi tartozást is ki fogom egyenlíteni."

2. Ugyancsak két évvel ezelőtt K. városában járni s többek közt megismerkedtem egy tiszt-helyetessel, akinek Békeharangot s Szentharcot adtam. Az illető azóta is buzgó olvasója s támogatója lapunknak s nem is oly régen 25000 koronát küldött előfizetésekképpen. De nemcsak a maga számára fizetett elő, hanem még két újabb címet is küldött s ezek számára is előfizetett.

Oh bár sok olvasója a Békeharangnak cselekedne hasonlóképpen, hogy egy, vagy két más címre, egy jó ismerősnek, vagy jó barátának, vagy rokonnak küldetné lapunkat! Mindjárt megegyszer akkora lenne az a kör, amelynek a Békeharang révén szolgálhatnánk! Nézz csak szét kedves olvasó, barátaid s rokonaid között, hátha találsz olyat, akinek előfizethetné a Békeharangot!

3. Egy vidéki látogatás alkalmával megismerkedtem egy pedagógus emberrel Egyházunk nemes céljairól beszélgetve, neki is adtam a Békeharang és Szentharc egy pár számát. Telt-múlt az idő s egyszer a posta kedves meglepetést hozott: egy vastag levelet, mely az illető pedagógus embertől egy szép elbeszélést tartalmazott a Békeharang olvasói részére. Azonkívül egy kis előfizetést is küldött egy pénztalványon.

4. Igen meghiátó sorokat kaptam egy pénztalvány szelvényére írva 15000 korona kíséretében egy nyugdíjazott hivatalszolgától. Azt írta: 5000 koronát küldök a lapokra és 10000 koronát a németországi éhezők javára, őszinte jóakarattal adom."

Az ilyen jókedvű, őszinte adakozót szereti az Isten. Ma a nyugdíjas hivatalszolgák bizony eléggé nélkülöznek s ez az ember még is tud pár ezer koronát arra a lapra szánni, amely neki lelki táplálékot nyújt s pár ezret az éhezők javára. Hány, de hány olyan dús gazdag ember van, akinek milliói s milliárdjai vannak, de nem tud 5000 koronát áldozni egy lapra, vagy 10000 koronát az éhezőknek. De az olyan a sok kincse dacára sem boldog! Az ilyenre azt lehet mondani: óh, te szegény gazdag!

5. Egy nyugatmagyarországi városban tartott egyik előadásomon több egyetemi hallgató is jelen volt. Többeknek elküldöttem azóta is a Békeharangot és a Szentharcot. Már vagy két éve hogy küldöm. Azt gondoltam magamban, vajjon olvassák-e s vajjon támad-e visszhang egyik vagy másik fiatal ember lelkében? S íme egy nap a posta egy 9000 koronáról szóló utalványt hozott az egyik fiatal egyetemi hallgatótól, amelyben jelzi, hogy ez a pénzküldemény részben a Békeharang céljaira szolgáljon s részben a németországi nyomor enyhítésére.

6. Egy pestmegyei gazdag s virágzó nagyközségből két pénztalvány s egy levél érkezett a Békeharang és Szentharc egy olvasójától, aki a lapnak azon számait reklamálja, melyben a zsidó misszió című rovatban az a meghiátó történet van elbeszélve Brenner L. Harry és Jakobs megtéré-

séről. A lap céljaira pedig az egyik utalványon 15000, a másikon 50000 koronát küldött.

Leveléből azt láttam, hogy érdeklődik a lapban közölt cikkek iránt s azokat a szerinti, hogy milyen irányú a cikk, másokhoz is eljuttatja. Az ilyen olvasónak a levelei s a lap egyes számait reklamáló sorai éppen olyan nagyjelentőségű erkölcsi támogatást jelentenek, mint a küldött 65000 korona anyagi támogatás. Bár kapnánk minden egyes olvasónktól legalább egy év alatt egy levelet! Kedves olvasóm, tedd meg nekem azt a sziveséget, hogy leülsz s írsz pár sort arról, milyen szolgálatot tett nálad a Békeharang vagy a Szentharc.

7. Még két utalvány szelvényről akarok most beszámolni s ezzel be is fejezem a jelen számba szánt beszámolómat. Egy igen intelligens, tanult s sok csalódáson s keserűségen átment jó barátomnak megküldöttem a Békeharangot s Szentharcot, hogy az egyes cikkek vezessék őt és hozzátartozóit az Élet vizéhez, Jézushoz, ki a megfáradtának s megterhelteknek leveszi terhét, megenyhíti fájdalmát s letörli könnyét. Barátom engedte, hogy a jó pástort vegye kezébe az ő ügyét, engedte, hogy az segítsen neki megosztani az élet terhét, az élet gondját. Az elhagyottak, a félreismertek, a félrelököttek, az elnyomottak, a bűnösök jó barátja, Üdvözítője öfeléje is közeledett s szólott hozzá.

Az egyik utalvány szelvényen ezeket írja: A Békeharang gazdag lelki táplálékot nyújt mindnyájunknak. Csak tovább is ezen a vágányokon! Bár már hetenként jelenhetne meg, nehezen várjuk mindig a következő számot. Áldja meg a lapot a Mindenható!

A másik szelvényen pedig csak ezt a pár sort írja, de ez aztán igen sokat mond: Beteg apósom szorgalmasan olvassa és terjeszti a Békeharangot, egyszer csak majd kérnek predikátort!

Óh, hogy örültem ennek a pár sornak! Ha a betegnek az Ige segítségével azt tudjuk adni, amit senki emberfia nem tud adni: a lélek békéjét, az örök életben való hitet, a Megváltó Jézust! Milyen öröme lehet annak a léleknek, mely még beteg festtel is, de tovább juttatja azt a lapot, mely neki örömet és boldogságot hozott. Áldja meg az Isten azt a kedves, ismeretlen beteget! Áldja meg testileg, lelkileg!

Íme, ezekben vázoltam azt, mit szokott hozni a posta. Tudom, hogy ezentul is fog még sok szepet hozni!

Szerk.

Az Isten is aluszik. Sőt meg is némul, megsüketül és vak is tud lenni. Jó nekünk, hogy ezt tudjuk. Ennek köszönhetjük a legszebb zsolnárokat... És én azért nem titkózom meg ezen, mert ez teszi előttem bizonyossá, hogy egy szép napon felébred, beszél, hall és lát. Akkor pedig jaj nekem té világ és benne azoknak, akik üldöztették és bántották az övéit!

Luther.

HIREK NAGY VILÁGBÓL

Kérelem külföldi olvasóinkhoz.

A Békeharang elég tekintélyes számban megy külföldre és ottani olvasóink szívesen veszik igénybe lapunk szolgálatait. De eddig nem igen tudtak a lap anyagi támogatásához hozzájárulni, mivel nem tudták kihez is küldjék a pénzt. Gondoskodás történt arról, hogy ezentúl minden külföldi olvasónk hozzájárulhasson a Békeharang és Szentharc című lapjaink anyagi fenntartásához is. Ezután kérjük **amerikai** testvéreinket s olvasóinkat, hogy pénzküldeményeiket e címhez juttassák:

Rev. E. D. Beynon

8475 Dearbon Ave Detroit, Mich.

Jugoszláviai olvasóinkat pedig kérjük, hogy támogatásukat küldjék e címre:

Sebele György meth. lelkész

Stari Becej

(Bácska)

Miután a magyar pénz nagyon leromlott s a lap fenntartása óriási áldozatokba kerül, kérünk minden olvasót, hogy tegye meg a tőle telhető, hogy lapunkat az eddigi nivón, az eddigi terjedelemben megjelentelthessük. Jó valutája pénzükkel külföldi olvasóink most sokat tehetnek lapunk s röpirat misszióink érdekében. Tudjuk pedig, hogy akinek a Békeharang egy-egy kis üzenetet, egy-egy kis örömhirt viszen ebből az ezer sebből vérző Csonka-országból, az nem zárkózik el az anyagi támogatástól. Testvéreink, segítsétek!

Az angol birodalom új minisztereinöke:

Mac Donald Ramsay. Szegény skót halásznak a fia. Fiataltabb éveiben néptanító volt, majd vándorszónok, ki latén igéjét hirdette helyről-helyre. A munkáspártba lépett s vallja, hogy a szocializmus és Krisztus követése nem zárja ki egymást. Fizetése 10.000 font sterling; de ennek csak a felét veszi fel.

Henderson Arthur a jelen angol kormány-nak belügyminisztere methodista vallású és meggyőződéses abstinens. 1863-ban született, a Stephenson művekben kiképezte magát öntőnek és korán került a munkás mozgalomba. 1903-ban az alsóházba választották.

Thomas János Henrik az új angol kormány gyarmatügyi minisztere, baptista vallású.

Ő mint kilátó inas, heti 5 korona keresettel kezdte meg pályafutását. Később a vasutaknál géptisztító lett. Szorgalmas tanulással a mozdonyvezető állásba jutott s mint ilyen a vasuti munkások szervezetének titkára lett s egy könyvet írt: „Ha a munkáspárt uralomra jut.”

William Adamson, a mostani angol kormány egyik minisztere is baptista vallású mint skót származású férfi a skót ügyek vezetője. Most 61 éves. Édes atyja bányász volt s ő maga is 27 évvel ezelőtt még a bányában dolgozott. Egy bányászársaság segédtitkára, majd vezértitkára lett. 1917-ben a munkáspárt országgyűlési képviselővé választotta. Fiatal korában tért meg s a vasárnapi iskolában tanított, majd helyi igazoló, diakous s gyülekezeti titkár lett.

Amerikában Springfieldben májusban gyűlesezik a methodista egyház egyetemes konferenciája, mely minden négy évben szokott összejönni s az egész világ methodistái ezen a konferencián képviselve vannak. Dr. Nuelsen püspökünk is ott van.

A Chicagó (Amerika) methodista egyház l. gyülekezete egy 21 emelet magasságú templomot épített. Az 1500 ülőhelyes templomhajó a földszinten van. Van az épületben bőven hely vasárnapi iskolások, ifjúság számára, tornaterem, munkaterem, olvasóterem stb. Minden nap a déli órákban orgonajáték. A leghíresebb zeneművészek darabjait adják. Az orgonát, mely egész Amerikának egyik legszebb orgonája, egy magát megnevezni nem akaró család ajándékozta. A templom 3.100.000 dollárba került, mely összeget százezer dollár kivételével a hívek adtak össze. A 21 emeleten lakások, hivatalos helyiségek, üzlethelyiségek vannak. Ami ennek a templomnak főnevezetessége, az az óriási torony, mely 296 láb magas, s a világ legnagyobb keresztje (12 láb magas, 6 láb széles) disziti. Ez a torony az aranyozott keresztrel tulszárnyalja Chicagó összes épületeit, gyárait, s sok kilométernyi távolságra ellátzik a napban lüdüklő kereszt úgy hogy a Michigan tó hajósai egész jól látják. Éjjel a kereszt villanyfényben uszik s hirdeti a sok ezer járókelőnek még éjjel is, hogy felfelé törekedjenek s keressék Isten országát!

Amerikai levél. Egyházunk lapjaival s lapunk kedves olvasóival örömmel közlök egy levelet, amit az első magyar amerikai methodista gyülekezet lelkésze intézett hozzám, még pedig magyar nyelven. Mint már egyik múlt számunkban említettem, a „Békeharang” elég tekintélyes számban jár Amerikába és ami nekünk különösen jól esik, szeretik olvasni. Még Ausztráliába is elviszi az édes magyar szót az odaszakadt honfiainknak.

Az a tény, hogy a „Békeharang” Amerikába is jár, eredményezte az alábbi levelet, amit szóról-szóra úgy közlök, mint ahogy írva van, hogy lássák magyar honi olvasóink, hogy az amerikai püspöki methodista egyház milyen áldozatkészséggel s milyen megértéssel törődik az oda kivándorolt honfitársaink lelki gondozásával. A levél így hangzik:

Ny. Wallrabenstein Jakab urnak,
a „Békeharang” szerkesztőjének

Nyiregyháza,
Dessewffy-tér 10. sz.

Mélyen tisztelt Uram!

Már néhány hónapja kapom a „Békeharang”-ot, a „Szent harc”-ot és a „Kis Prohibició”-t. Nagy örömmel elolvasom ezeket a lapokat és ezekből megtudtam, valamit a magyarországi egyházainkról. Nagyon örülök hallani, hogy ilyen csodálatosan megáldotta Önt és az Ön társ munkásait Isten.

Azt gondolom, hogy érdekelni fogja Önt, ha megírom Önnek a detroiti magyar methodista hitközségnek történetét. Ez a detroiti magyar methodista hitközség az egész Egyesült-Államokban. A „Centenary” methodista templom ezelőtt régi angol nyelvű templom volt. Ebből a kerületből az angol nyelvű családok kiköltöztek és beköltöztek körülbelül tízezer magyar család. A megfogyatkozott angol methodista régi egyházakok be akarták zárni a templomot és eladni a birtokot. Ezen terv helyett azonban átváltoztattuk magyarnyelvű templomná. Dr. Henderson Theodor püspök kinevezett engem ennek a gyülekezetnek lelkészévé. Két és fél év előtt még nem láttam egy magyar embert sem, hanem azért kezdtem tanulni magyarul és Isten nagyon segített nekem. Tavaly csak kevés magyar ember jött a templomba. Ebben az évben gyorsan halad a munka. Tegnap reggel 31 ember jött a templomba. Reméljük összehozzuk a hitközséget karácsony reggel. Hetvenegy ember és asszony jön az osztályokba. Nagy szükségem van Magyarországra való utazásra. Azt remélem, hogy dr. Henderson püspök engedni fog engem Magyarországra menni a jövő nyár után. Ha lehetne nekem magyarul tanulnom Magyarországon hat hónapig, azt hiszem, hogy sokkal folyékonyabban beszélhetek magyarul ezután. Ha elég ideje lesz Önnek, tessék válaszolni

Szíves üdvözléssel:
Beynon E. D.

Eddig a levél! Olvasóink nem fognak oly sok hibát felfedezni a levélben, ami amellet tesz bizonyosságot, hogy édes magyar nyelvünket még a született angol vagy amerikai is milyen gyorsan és milyen szépen megtudja tanulni, ha a szeretet készíti. S milyen fájó érzés az, hogy szép hazánkban százezrek vannak, kik már jó néhány évszázad óta laknak itt s még mindig nem tanulták meg a haza nyelvét. De azért a magyart a külföldön úgy állították oda, mint aki elnyomja a más nemzetiségűek nyelvét. A detroiti magyar methodista gyülekezet lelkészét egész természetesen rögtön meghívtam, hogy jöjjön mielőbb hozzánk, háznak, szívünk szeretettel várja, hogy hazánkba jöve, magyar népünket s nyelvünket megismerhesse.

Az amerikai magyar methodista testvéreknek sok áldást és növekedést kívánunk!
Szerk.

Égő áldozati oltár.

Róm. 12—1.

Az ó-szövetségben a szent sátorban a szentek-szentjének bejáratánál áll egy oltár, amelyen az áldozat egészen el lett égetve, ezért ezt áldozati oltárnak hívták (II. Móz. 40:6, 29. III. Móz. 1.)

Az égő áldozat minket első sorban az Ur Jézusra, az ártatlan és szeplőtlen bárányra emlékeztet, aki testében a keresztfára vitte bűnünket I. Péter 1:19. 2:24.

Az égő áldozati oltár azonban jelképe a megtérésnek is, mert a megtérés, életünknek oda áldozása, viaszatartás nélküli odaadása az Urnak. Ez a kép még feltűnőbb, ha tekintetbe vesszük, hogy ez az oltár ott áll a szentek szentjében vivő uton és hogy e szenthelyen jelképezve volt Isten jelenléte a vele való közösséget az illatozó oltár, az ima oltára (II. Móz. 30.) tüntette fel. Az égő áldozati oltár, vagyis a teljes odaáldozás, amit feltűntet ez az ut, az Isten szent helyéhez és magához az Istenhez vezet, ez uton biztos találkozhatunk Istennel, mert ez az életnek, a világosságnak, a győzelemnek az útja. Ez uton kereshetjük a gyógyírt külső és belső nehézségeinkre. Ugy jártál vele mint Jeremiás próféta (14. 8—10.) Az az Isten, kibe eddig bizalmadat helyezted, a te vigaszod, segitőd úgy áll előtted egyszerű, mint egy tanácsolni nem tudó ember, mint hős, ki nem tud segíteni. Miután Ő veled ki és bejárt, olyanná lett, mint vendég az országban, aki legfeljebb még egy éjjelen át marad nála. Tudod-e, hogy Isten miért nem hallja meg kiáltásodat miért engedi, hogy megkisértetésben leveretést szenvedjél, miért nem jár Ő veled? Azon egyszerű okból, mert mindig össze vissza futkosol és nem maradsz nála, mert szívesen tartózkodol a világban és ha olykor félbe szakítod is ezt az utadat, hogy Istennél rövid látogatást tegyél, akkor úgy hiszed már jó időre eleget tettél az Isten iránti kötelességednek. És aztán csodálkozol gyengeségeden és nyomoruságon!

Térj magadhoz (szállj magadba) fordulj meg, menj Istenedhez, áldozd fel az égő áldozati oltáron különböző utaidat, gondjaidat, álmaidat, szokásaidat, kedvteléseidet, összeköttetéseidet. Ne csináld szivedből, továbbra is kalmárság házába vagy látrok barlangjába. Engedd, hogy az ismét szent helyé legyen az Isten számára, hová Ő betérhessen szabadságával és ahol békében lakozhasson.

Csak egy vágyad és kívánságod legyen: Isten jelenlétében élni és az Ő szent orcáját nézhetni, akkor Dáviddal így szólhatsz: „Az Ur az én világosságom és üdvösségem: kitől félek? Az Ur az én életemnek erőssége: kitől remélek?” Akkor az Ur nem lesz számodra többé futó, látogató, tehetetlené, vált hős. Amirel legjobban van szükségünk s amit az égő áldozati oltáron megtalálni enged az Ur az a megbizonyosodás a bűnről. Panaszkodol, nem érzed eléggé bű-

neidet és nyomorúságodat, hiányzik nálad az e felett való szomorúság és az igazi bűnbánat. Óvakodjál attól, ne önmagadban akard fölmutatni, mi a bajod, ez nagy károdra lenne,

Nem szabályozhatjuk szívünk működését és nem igazgathatjuk ütőerünket. Mi ütőerünket egyáltalán nem is érezzük, Szívünk olyan kert, amelyben járni csak Istennek van joga. Ő gondozza, Ő gyomlálja, Ő plántálja. Minden érzelmek, miket nem Ő plántált, ki lesznek (gyomlálva) szaggatva (Máté 15. 13.)

Mindenesetre mély és állandó békesség csak ott lehetséges, hol bűneinkről alaposan meggyőződünk. De Istennek adja ezt a meggyőződést és ha te Őt erre kéred, legyen gondod reá, hogy az általa előírt uton is járj. Az első, amit meg kell cselekedned: menj fel az Égő Áldozati oltárra és vedd komolyan megtéréseidet. Mialatt akarodat és életedet oda áldozod, Isten munkálkodni fog sziveden és megnyitja szemeidet és ha felismerted magadat abban a világításban s megnézted magadat, úgy, mint Isten lát, nem jut eszedbe többé magadra erőltetni a bűnről való meggyőződést összetörsz az ítélet alatt amin Isten keresztül visz és inkább kísértésbe jutsz mintsem az Ő karját visszatartsad.

Éppen olyan kevésbé sikerül szivedben a szeretetre való indítást létrehozni. Menj fel az Égő Áldozati oltárra, ott megtanulhatod Istent szeretni, ott megnyitja Isten az Ő szívét és ki nyilatkoztatja szeretetét, megismerteti magát azokkal, kik magukat neki adják. Az lehetlenség, ha Őt megismerjük, hogy meg ne szeressük. Ha Krisztus Isten egész törvényét ezen ígében foglalja össze: Szeresd a te Uradat, Istenedet teljes szivedből, teljes lelkedből és teljes elmédből és teljes erődből. Ez az első parancsolat. (Márk. 12. 30. 31.) A második pedig hasonlatos ehhez: Szeresd felebarátodat, mint magadat. Nincs már ezeknél nagyobb parancsolat. Isten ezáltal nem érzelmeket kíván, akaratait kívánja, hogy teljesen kiszolgáltatassuk és odaáldozzuk életünket, miként Ő szeretetét azzal bizonyította be, velünk szemben, hogy Fiát feláldozta érettünk.

Igy szól János apostol: „Mert az Isten szeretete, hogy megtartjuk az Ő parancsolatait, az Ő parancsolatai pedig nem nehezek. Akkor te is bizonyos lehetsz abban, hogy te is ezt a boldog tapasztalatot fogod tenni, ha Ő neki engedelmeskedsz, hogy Isten parancsolatai könnyűek és kedvesek és szeretett által tudsz engedelmeskedni. Mielőtt Isten ígéjével tapasztalataid megegyeznének, hinned kell Isten szavának és hitbéli engedelmisséged által kell Istent tisztelned. Ne gondold, hogy az Ur vacsorával éléskor, valami különös érzéseket kell az Ur asztalához hoznod, s hogy nem jöhetsz oda, ha bizonyos fokú szeretetet nem érzel Isten iránt vagy nem szomorúkodol eléggé bűneid felett. Óvakodjál attól, hogy magad beéljed mestérségesen ilyesmibe. Nincs szomorubb valami a változékony bűzságánál. Légy olyan, amilyen valóban vagy s így jöjj a

Jézushoz és az Ő asztalához. Biztosan elfogad, táplál, megáld, ha utadat az Égő Áldozati oltáron át teszed meg s előtte semmit nem rejtessz el, semmiben ellent nem állasz a készséges vagy bocsánatot, türelmet és elnézést gyakorolni. Péter apostol így szól „Térjete meg és keresztelkedjete meg mindnyájan a Jézus Krisztusnak nevében a bűnöknek bocsánatjára és veszitek a szent lélek ajándékát“ térjete meg és jöjjetek a vacsorához (Jel. 19. 20.) Jöjjetek akár milyen fokán álltok az ismeretnek a megvilágosításnak és a belső tapasztalatoknak.

Az Ur asztalához való jöve'el semmi más-hoz nincs kötve, minthogy az Égő Áldozati oltár mellett ne menjünk el. Jöjj, neked nincs jogod távol állni, az Urhoz tartozol és ezt azzal ismered el, hogyha az Ő asztalához közeledel. Ha Őt megtagadnád, az úgy tünne fel, mintha áldozatát és kegyelmét vissza akarnád utasítani, taszítani. Jöjj le hideg, holt ember Ur felmelenget és feléleszt,

Az Égő Áldozati oltár magában foglalja továbbá az élet leggyakoribb, legkomolyabb nehézségeinek megfejtését s felismerteti velünk Isten akaratát s megtanítja megkülönböztetni az utat, melyen haladnunk kell.

Az esés által lelki látóképességünk meggyöngyült, a bűn elvakít és elsötétít. Hitelenségünkkel megraboltuk magunkat a világosságtól s ez által Istentől, a világosság forrásától elválasztottuk. Homály borult ösvényünkre és sötétség jött lelkünkre. Hogy a tiszta látást, a világosságot ismét megtaláljuk az engedelmisség ösvényére kell visszatérnünk, akaratainkat oda kell áldoznunk. Vannak kérdések és pillanatok, amelyekben Isten akaratát meg tudjuk különböztetni, mert Isten türelme és irgalmassága által nem vont meg tőlünk minden világosságot. Itt minden hűségünktől függ. Ha készek vagyunk magunkat a világosságnak megnyitni és előtte meghajolni, hogy minden bűnünkre rávilágítson, akkor lelkünkben, életünkben mindig világosabb lesz. Azonban, ha vonakodunk a világosság sugara előtt magunkat megnyitni, ha testtel és vérrel elkudozunk, akkor elvételük tőlünk az is amink van.

Kérdezd meg csak magad, hogy a köd és homály, mely alatt ma sóhajtozol, nem következménye és büntetése-e tegnapi ingadozásodnak. Egy pillanatra teljes világosság, esett utadra, de ez számodra kinosabb volt, mint a sötétség. Más alkalommal az ellenkezőt tapasztalhattad. Miképpen a Tarsusi Saul teljesen áthathatotta a világosság. Mihelyt áthatolhatott ez a világosság rálephetsz arra az utra, mely előtted állt és mennél tovább haladtál az előtted megjelölt uton, annál jobban lehullott a hályog szemeidről. Engedelmisség által a lelki értelem s lelki szemeink látóképessége kiélesedik s különbséget tehetünk a jó és rossz között a legfinomabb kérdésekben is, a legbonyolultabb helyzetben is megtudjuk különböztetni Isten akaratát.

Támaszkodva (Jakab 1. 5-8.) megvigasztalódva szólhatunk ha mint élő áldozatok az Égő Áldozati Oltáron azonnal készek vagyunk engedelmeskedni s kérni Istent, hogy vezessen, Ő soha sem hagy felelet nélkül, ha az olthatározás pillanata elérkezik, csak arról ne feledkezzünk, hogy tőle függ e pillanat meghatározása és várni kell, míg az Ő órája üt. Türelmetlenség az engedelmesség megtagadását jelentené.

Talán határozatlannak tartanak minket, aki azonban őszinte, megelégszik Isten tetszésével s nem hagyja magát senki által befolyásoltatni. Mídon Saul szemben állott a Filisteusokkal s ellenségei közeledtek, a nép szétfutott, a helyzet félelmetes volt. Jöhetünk olyan helyzetbe, hogy nekünk úgy tetszik, mintha Isten tisztelete forogna kockán. Azonban Istent akkor dicsőíthetjük a legalkalmasabb módon, ha előttes csendben vagyunk s bizalommal viseltetünk iránta

Hol Isten várakozik, ott óvakodjunk belesnyulni vagy elveszteni bátorságunkat és meglátjuk, hogy amit elveszettek hittünk meg van mentve.

A bizonytalanság próba idő, amit térdeinkkel kiküzdeni, ami azonban ezután gazdagon gyümölcsözik Türelemmel kitartani erősíti a szívet, ellenben a beavatkozás a reánk szabott próbánál gyümölcstelenné tesz és magunk is meggyöngyülünk. Saul még királyi koronáját is elvesztette az által, hogy nem tudott Sámuelre várakozni.

Vannak nehézségek, megpróbáltatások az életben, melyeken nem mindenki van hivatta keresztül menni. Ki a hitéletben férti korrá érlelődött, az beletalálja magát a helyzetbe és erősen megáll a próbákban, míg a kezdő ezekben elesne. Azonban a bizonytalanság idejéről az fenn áll a kísértéseknél is, hogy az Ur nem hagy feljebb kísértetni és szenvedni, mint azt elbirjuk (I. Kor. 10. 13.)

A bizonytalanság ideje különösen megáldott és gyümölcsöző lehet számunkra, ha türelmesen kitartunk. A nehézségek által miket az Ur utunkba állít, új bepillantást nyújt a világba, az emberbe az Ő gondolataiba, utáiba, melyen vezet minket. Bepillantást nyújt szívünkbe.

Először a minket körülvevő nehézségek kötik le figyelmünket míg észrevesszük, hogy a külső nehézségeknek belső rendtelenség vagy tisztátalanság az oka. S ha magunkba szállva keressük Isten orcáját, akkor megnyilatkoznak előttünk hűtlenségeink, melyeket eddig be nem ismertünk. Istennel való találkozás által feltűnnek titkos utógondolatok, kívánságok, tisztátalan indokok, ellenállások, előszeretet valami bűnös dolog iránt.

Talán rajta kapjuk magunkat azon, hogy saját akaratunknak engedünk, mikor azt hittük, hogy Isten dicsőségére munkálkodunk. Aki ezek miatt megalázkodik, engedi magát megvilágíttatni, megítéltetni Isten Lelke által, annál el lesz távolítva a homok szem, mely elhomályosította szemét. És ha a lelki szem ismét helyes állásba jut, akkor csakhamar megtapasztaljuk, hogy miképen

jut a külső helyzet is más világitásba, ismét meg lehet az utat különböztetni, mert a pillantás az ítélőképesség ismét szabad (nincs a bűn által befolyásolva)

Miért nem jutott a Ur Jézus földi életében soha zavarba, sem el nem tévedt? Miért nem jött zavarba a legnehezebb körülmények között sem vehették el nyugalmit a legrosszabb kérdések által sem? Abból az egyszerű okból, mert az Ő szeme tiszta volt. Neki csak egy gondolata volt, az Atya akaratát cselekedni. Nem kereste sem az Ő életét, sem az Ő dicsőségét. Élete folytonos égő áldozat volt.

Ha főtnt vagyunk az áldozati oltáron, Istennünknek teljesen kiszolgáltatva, akkor semmi sem gátolhat többé, a pásztor hangját meghallani, ki vezet. Isten akkor az Ő lelkevel a mindennapi élet egyes dolgaiban is vezet. Akkor Isten kezébe veheti földi vándorutunkat, amiképen ezt Izráel népével tette a pusztában és akaratával meghatározza, mikor álljunk meg és mikor menjünk tovább.

Ha az Égő Áldozati oltáron nyugszik a titka személyes helyreállításunk, ébredésünk, ujjá éledésünknek, szabadulásunknak, a szükségből és a bizonytalanságból, úgy az Égő Áldozati oltár az a hely, ahonnan a gyülekezet ujjá éledésének is ki kell indulnia.

Panaszkodol, hogy Isten imádata a gyülekezetben nem jut kifejezésre, menj Abrahámhoz iskolába, halld, miként mondja a Mória hegy aljánál szolgájának „Maradj itt, míg én és a gyermek felmegyünk imádkozni. Tanuld meg, hogy az imádat lényege nem más, mint áldozatul hozni azt ami a legkedvesebb (I. Móz. 22.)

A Sion felé vezető utad a Mória hegyen keresztül vitt-e? az Áldozati oltáron letetted-e szíved bálványait? ha igen, úgy szabadabb lett a Szentlélek szívedben és meggyújthatja a lángot, hogy lélekben és igazságban imádkozzál. Akkor magasztalni tudod Mennyei Atyádat, meghajolva szeretetben és Ő megáld. S ha ezt megkóstoltad (megtapasztaltad) milyen barátságos az Ur, úgy nem tudsz a szent hegyről leszállani (lejönni) hogy azután sárral és porral bemocskold a Dicsőségest és szentet, amit láttál, a kegyelmet, amit elfogadtál. Nem, de elmégy bizonyosságot tenni a hét folyamán arról, amit láttál és hallottál. Ha Isten kedve szerint tartottad meg a vasárnapi Isten tiszteletet, úgy hétköznapi munkád is Isten tisztelete lesz, egy olyan életé, mely Istent dicsőíti alázatosságban és szeretetben engedelmességben. A te példád azoknak, kik a gyülekezetben testvéri szeretet hiányáról panaszkodnak, felnyitja szemét és megmondja azt, hogy minden egyesnek önmagánál kell kezdeni, hogy önzését, saját énjének dédelgetését, érzékenységet kell áldozatul hoznia.

Ha az Égő áldozati Oltár az ut az élethez, senki se csodálkozzon azon, ha a sátán minden hatalmát felhasználja, hogy az oltárt előttünk elijesztővé és utálatossá tegye.

Ne bizon senki a szive benyomásaiban vagy érzéseiben és ne törődjön senki azzal, hogy mit fest eléje képzelődése. A gyilkos egytűl hazug is

Bizzál Istenedben és menj vele előre és csakhamar tapasztalni fogod, hogy minden Ő utja világosság és élet.

Németből ford. Beata.

1. A szokás. Egy híres német író könyvében ezeket olvassuk: „Micsoda szivettépő, hangos siráyszerű nyöszörgés hallatszik az erdőből. Mindég gyengébb s gyengébb lesz a panaszkodó sirás míg végre egészen elhallgat. Vajjon mi volt? Egy őzike került a vadászó törébe. U. i. az a szokása az őznek, hogy mindig egy és ugyanazon az uton halad az erdei forráshoz. Ezt az utat elfedezte a vadászó s erre alapította tervét oda helyezte a csapdát ahol az őz lépkedni szokott. Már számtalanszor megtette az őz ezt az utat, biztonságban volt mindig, veszélyre nem is gondolt. S íme éppen most mikor mitsem sejtett, akkor érte utól a halál. Nem is sejtette, hogy az ő szokását valaki megfigyeli.

A lélek ellensége kitépasztalja ami szokásainkat s igyekszik szokásainkban megejteni.

2. Ha akkora hitetekvolna, mint a mustármag, azt mondanátok ennek a hegynek: Menj innen amoda, és elmenne; és semmi sem volna lehetetlen néktek. Mát. 17. 20

Van-e hitünk? Sokszor panaszkodunk, az Ur nem hallgatja meg a kérésünket. Kértük-e hittel? . . . Igen én azzal kértem — mondják némelyek s emellett olyan a hitük, mint azé az öreg asszonyé, akinek naponként meg kellett mászni egy hegyet, a mi öreg lábainak terhes volt. Egy napon aztán olvasta a fennidézett szavakat. A szeme felcsilllogott és szólt: megszabadulok a hegytől; hittel egyszerűen elparancsolom. Este szólt a hegynek: hiszem, hogy holnap reggelre nem léssz. Erre lepihent. Reggelre kelve az első dolga volt, hogy a hegy után nézzen. Az természetesen ott állott még a régi helyén; ekkor az öreg asszony kissé csalódottan és keserűen mondotta: Már tegnap este tudtam, hogy nem fog elmozdulni.

3. A szentírás halása. Egyszer egy kínai ember elment egy misszionáriushoz és azt mondta neki, hogy szeretne keresztény lenni. „És hallottál már Szentírást?“ kérdi a misszionárius. „Nem“ felelt a kínai pogány „de láttam már.“ — Az én ősmérsőm nagyon rossz erkölcsű ember volt és mióta keresztény lett, egészen megváltozott, ugyanarra, hogy most nagyon komoly és csendes ember. Ezért én is szeretnék keresztény lenni.“ A misszionárius erre azt felelte: Eregy el és cselekedjél úgy miut a te ismerősöd s kövesd a példáját a többit majd megmondom.“

4. Miért nem értik sokan a szentírást?

„Hiába“ — szól egy vevő a barátjához, aki intette őt, hogy olvasson szorgalmasan a Bibliát . . . Hiába olvasom úgy sem értem meg. És mit nem értesz belőle?“ „Semmit“ hangzott a felelet. „Minden értelmetlen előttem.“ A vevőnek nem volt tiszta a lelkiismerete és gyakran csalt és hazudozott, amit a barátja jól tudott. „No csak várj egy kicsit, mutatok neked olyan verset amelyet könnyen megérthetsz. Majd kinyitja a bibliát és megmutatja neki II Mózes 20 rész 15 versét, ahol a következő két szó olvasható: „Ne lopj!“ „Látod kedves barátom, ezt a verset nagyon könnyen és minden erőfeszítés nélkül meg lehet érteni, de természetes dolog hogy meg is kell tartani amit a biblia mond.

5. Nélkülem semmit sem cselekedhetek. Egy ember aki küzdött, a bűn ellen saját erejével, de eredménytelenül, egyszer a következő álmot látta. Azt álmodta, hogy magános szobájában alszik és valaki kopogtatott. Ő ahelyett, hogy azt mondta volna „szabad“ felkelt és három alakot látott maga előtt, akik folyton azt hangoztatták „pénzt vagy életet!“ „Várjatok“ felelt az ember, ki amugy is bátor és tagbaszakadt legény volt. „Hadd menjek a másik szobámba érte, mert ott van a „Wertheim kasszámba““ És mig átment a pénzért, a pénz helyett a pisztolyát hozta el. Mielőtt belépett, lelőtte az elsőt, a másodikat, a harmadikat, de alig hogy lelőtte őket megint talpra is ugrottak, majd mikor megint lelőtte mind a hármat azok megint talpra ugrottak s ez így folytatódott tovább. Mikor emberünk ezt látta akkor félelem szállotta meg s ijedtében így kiáltott fel: „Istenem segíts!“ A három alak akkor hirtelen eltűnt és az ember fölébredt. Mindjárt tisztában volt azzal, hogy a három alak a bűnt képviselte, a pisztoly pedig saját erejét, amely erő egy magában kevés arra, hogy a bűnt legyőzze. Ha pedig le akarja győzni akkor hívja az Urat segítségül és bizon Ő benne; „Mert ő nélküle semmit sem tehetünk.“

6. Wesley János édes atyja 70 éves korában, miközben jó könyvéhez magyarázatot írt jobb kezére megbénult úgy hogy nem tudott vele írni Dacára, hogy anyagiakban is szűkölködött s még az a baj is érte, nem zugalódott, hanem Isten segítségével bizva ezeket mondotta: Elvesztettem az egyik munkás kezemet, de hálát adok Istennek hogy még meg van a másik s hogy most avval tudok majd írni.

Ha téged csak kis baj ér mindjárt zugalódsz! Nem? Vagy türelmesen hordod a keresztet?

7. A legfontosabb. Egy zsidó rabbi megkérdezte a tanítványait, hogy mit gondolnak: mi a legfontosabb ahhoz, hogy mindig helyes uton tartson bennünket? Az egyik azt felelte: egy jó barát; a másik: gazdagság; a harmadik: bölcsesség, s. b. Végül az utolsó azt felelte: tiszta szív.

— Ez az igazi, — felelte a rabbi. — Amit a többiek említettek, az mind benne van ebben. Akinek tiszta a szive, az talál jó barátokat, bölcsességet is nyer és bármilyen vagyoni állapotban van: megelégedett lesz.

BIBLIAI OLVASÓ KALAUZ

Április.

1. *kedd.* II. Kor. 2. 12—13. II; I. Móz. 27. 1—13. Nagy felzúvól dicsérvén az Urat, hogy ő igen jó. II. Krón. 5. 13. Áldott legyen az Isten és a mi Urunknak Jézus Krisztusnak Atyja, aki megáldott minket minden lelki áldással a mennyekben, a Krisztusban. Ef. 1. 3
2. *szombat.* II. Kor. 3. 12—4. 6; I. Móz. 27. 14—29. Az Ur tudja az embernek gondolatjait, hogy azok hiábavalók. 94. zsolt. Meglássátok annak okáért, hogy mimódon okkal járjátok, nem mint bolondok, hanem mint bölcsék. Ej. 5. 15.
3. *csütörtök.* II. Kor. 4. 7—18. I. Móz. 27. 30—40. Felettből tisztá a te beszéded és a te szolgálád szereti azt. 119. zsolt. 140. A Krisztusnak beszéde lakozzék tibennetek gazdagon, minden bölcsességben. Kol. 3. 16.
4. *péntek.* II. Kor. 5. 1—10. I. Móz. 27. 41—45. Látom minden tökéletes dolognak vége van, de a te parancsolatodnak nincs határa. 119. zsolt. 96. Az Istennek beszéde nincs bilincsbe verve. II. Tim. 2. 9.
5. *szombat.* II. Ker. 5. 11—24. Móz. 21. 4—9. Örülök és örvendezek tebennék. Zengedezem oh Magasságoa a te nevedet. 9. zsolt. 3. Szenved-e valaki köztetek? Imádkozzék. Öröme van-e valakinek? Dicséretet énekeljen. Jakab. 5. 13.
6. *vasárnap.* Ján. 8. 46—59. Zsid. 9. 11—15. Mert te gyujtod meg az én szövétnekemet, az Ur az én Istenem megvilágosítja az én sötétségemet. 18. zsolt. 29. A próbatétel pedig reménységet szerez, a reménység pedig nem szégyenít meg. Róm. 5. 4+5.
7. *hétfő.* I. zsolt. 1. I. Móz. 28. 10—22. Ne veszed el, mert áldás van benne, ekként cselekszem szolgálaimért és nem veszek mindent el. Ézsaiás. 65. 8. Ő eltörülte a parancsolatokban ellenünk szóló kéziratát, amely ellenünk volt nekünk és azt eltette az utból, odaszégezván azt a keresztfára. Kol. 2. 14.
8. *kedd.* II. Kor. 6. 1—10. I. Móz. 32f. 1—14. Ha pedig az Ur szavára nem hallgattok és az Ur szava ellen engedellenek lestek, az Urnak keze ellenetek leend. I. Sám. 12. 15. Mert az ítélet irgalmatlan az iránt, aki nem cselekszik irgalmasságot és dicsekedik az irgalmasság az ítélet ellen. Jakab 2. 13
9. *szombat.* II. Kor. 6. 11—18. I. Móz. 32. 22—32. Az Ur az Izraelnek Istene hadakozott vala Izraelért. Józsué. 10. 42. Mindenre van erőm a Krisztusban, aki engem megerősít. Fil. 4. 13.
10. *csütörtök.* II. Kor. 8. 1—13. I. Móz. 35. 1—15. Teljesítse az Ur minden kérésedet. 20. zsolt. 6. Ez az a birodalom, amellyel öhozzá vagyunk, hogy ha kérünk valamit az ő akarata szerint, meghallgat minket. I. Ján. 5. 14.
11. *péntek.* II. Kor. 8. 1—13. I. Móz. 35. 1—15. Hanem emlékezzél meg az Urról, a te Istenedről, mert ő az, aki erőt ad néked. V. Móz. 8. 18. Elég néked az én kegyelmem, mert az én erőm erőtlenség által végeztetik el. II. Kor. 12. 9.
12. *szombat.* II. Kor. 8. 14—20. Zak. 9. 8—12. Élteden át tartson erőd. V. Móz. 33. 25. Mi szeressük őt, mert ő előbb szeretett minket. I. Ján. 4. 19.
13. *Virágvasárnap.* Máté 21. 1—9. Fil. 2. 5—11. Mert nem hagyja el az Ur az ő népét az ő nagy nevéért. I. Sám. 12. 22. Az én juhaim soha örökké el nem vesznek és senki ki nem ragadja őket az én kezemből. Ján. 10. 28.
14. *hétfő.* 2. zsolt. II. Móz. 12. 1—14. Valamit rendelt az Ur mind megtesszük. II. Móz. 19. 8. Arról tudjuk meg, hogy megismertük őt, hogy az ő parancsolatait megtartjuk. I. Ján. 2. 3
15. *kedd.* II. Kor. 9. II. Móz. 12. 15—28. Csak pálcámmal mentem vala által ezen a Jordánon, most pedig két seregged lettem. I. Móz. 32. 10. Az ő teljességéből vettük mindnyájan, kegyelmet is kegyelemért. Ján. 1. 16.
16. *szombat.* II. Kor. 11. 16—33. II. Móz. 24. Csak szívemet öntöttem ki az Ur előtt. I. Sám. 1. 15. Akiben van a mi váltságunk az Ő vére által a bűnöknek bocsánata az ő kegyelmének gazdagsága szerint. Ef. 1. 7.
17. *csütörtök.* II. Kor. 12. 1—10. II. Móz. 16. 1—17. Ime, nem oly rövid az Ur keze, hogy meg ne szabadíthatna és nem oly süket az ő füle, hogy meg ne hallgathatna. Ézsai. 59. 1. Valamennyiszer ettetek e kenyeret és ittátok e pohárt, az Urnak halálát hirdessétek mig eljövend. I. Kor. 11. 26.
18. *Nagypéntek.* Ján. 13. 17—30. Ezsaiás 53. Örömmel jöttök ki és békességben vezéreltetek. Ézsai. 55. 12. Ő általa békéltessen meg mindent magával, békességet szerezvén az ő keresztjének vére által. Kol. 1. 20.
19. *szombat.* II. Kor. 13. 118. zsolt. 14—24. Az Urnak kedveltjei; bátorsághan lakozik mellette, fedezi őt minden időben. V. Móz. 33. 12. Nem tudjátok-e, hogy akik megkeresztelkedtünk Krisztus Jézusba, az ő halálába keresztelkedtünk meg? Róm. 6. 3.
20. *vasárnap husvét.* Márk. 16. 1—8. I. Kor. 5. 6—8. Mint a varázslásnak bűne, olyan az engedetlenség és bálványozás és bálványimádás az ellenszegülés. I. Sám. 15. 23. Hála az Istennek, aki a diadalmat adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által. I. Ker. 15. 57.
21. *hétfő.* Luk. 24. 13—35. Ap. Csel. 10. 34—41. Te Uram vagy a mi Atyánk, megváltónk e neved öröktől fogva. Ezsai. 63. 16. Ki a mi bűneinkért halálba adatott és feltámasztatott a mi megigazulásunkért. Róm. 4. 25.
22. *kedd.* Sal. 1. 1—10. IV. Móz. 6. 22—27. Beszéljétek a népek közt az ő dicsőségét, minden nemzet közt az ő csodadolgait. 96. zsolt. 3. Jézus Krisztus eltörülte a halált, világosságra

- hozta pedig az életet és halhatatlanságot az evangélium által. II. Tim. 1. 10.
23. *szombat*. Gal. 1. 11—24. IV. Móz. 21. 1—9. Hat napon át munkálódjatok, a hetedik nap pedig szent legyen előttetek. II. Móz. 35. 2. Becsületbeli dolognak tartjátok, hogy csendes életet folytassatok, saját dolgaitoknak utána lázmatok. I. Tes. 4. 11.
24. *csütörtök*. Gal. 2. 1—14. I. Pét. 1. 1—12. Tartsd vissza szádát a sirástól és szemeidet a könnyhullástól, mert meglesz a te cselekedetednek jutalma azt mondja az Ur! Jer. 31. 16. Mert azt tartom, hogy amiket most szenvedünk, nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, mely nekünk megjelenhetik Róm. 8. 18.
25. *péntek*. Gal. 2. 15—21. I. Pét. 1. 13—25. Mutasd meg nekünk Uram a te kegyelmedet és a te szabadításodat adjad minékünk. 85. zsolt. 8. Uj eget és új földet várunk az ő ígérete szerint, amelyekben igazság lakozik. II. Pét. 3. 13.
26. *szombat*. Gal. 3. 1—14. IV. Móz. 28. 7—28. Valamit mond az Ur nékem, azt mivelém. IV. Móz. 23. 26. Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, aki számot kér tőletek a bennetek levő reménységről. I. Pét. 3. 15.
27. *vasárnap*. Ján. 20. 19—31. I. Ján. 5. 1—5. Az Ur kegyeseinek útját megtartja. Példab. 2. 8. Békesség mindnyájatokra, akik Krisztusban vagytok. I. Pét. 5. 14.
28. *hétfő*. 3. zsolt. 1. I. Péter. 2. 1—10. Ha reád gondolkodom ágyamban érváltásról-érváltásra rólad elmélkedem. 63. zsolt. 7. Ezenképpen gondoltok ti is, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek, ami Urunk Jézus Krisztusban Róm. 6. 11.
29. *kedd*. Gal. 3. 15—29. I. Péter. 2. 11—25. Abban az időben azt mondja az Ur, kerestetik az Izráel bűne, de nem lesz, a Juda vétkei, de nem találnak, mert kegyelmes leszek azokhoz, akiket meghagyok. Jer. 50. 20. Mi is mindnyájan természet szerint haragnak fiaivalánk, mint egyebek. Ef. 2. 3.
30. *szombat*. Gal. 4. 1—20. I. Péter. 3. 8—22. Tudtul adta az Ur az ő szabadítását a népek előtt megjelentette az ő igazságát. 98. zsolt. 2. A reménységben örvendezők, a háborúságban türelemmel, a könyörgésben állhatatosak legyetek. Róm. 12. 12.

A káromkodás ellen.

A legistenfélőbb nemzetek egyike tudvalevően a Holland. Ott már a határállomásokon szembetűnnek a nagy plakátok, melyek a közönséget a káromkodás és szitkozódás ellen való fellépésre buzdítják. Például a rotterdami pályaudvaron ez a plakát olvasható: „Ha hisztek a mindenható Istenben, tiszteljétek Őt és ne vegyétek nevét hiába, haszontalanul és meggondolatlanul. Ha pedig nem hisztek a mindenható Istenben, akkor ne használjátok nevét, mert nevetségessé teszitek magatokat és megbánjátok felelőseiket.”

HOL ÉS MIKOR TARTUNK ISTENTISZTELETET

- Budapest, VI. Felsőerdősor 5. földsz. Vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet, d. u. 5 órákor bibliamagyarázat, kedd d. u. 5 órákor bibliamagyarázat.
- Budapest, VI. Felsőerdősor 5. l. em. Vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet csüt. este 7 órákor bibliamagyarázat
- Budapest, Országbíró-ut 12—14. Vasárnap d. u. 3 órákor istentisztelet. Szerda este 7 órákor bibliamagyarázat.
- Kispesten, Nagy Sándor-u. 5. sz. Vasárnap d. u. 4 órákor istentisztelet, Kedden este 7 órákor bibliamagyarázat, Péntek este 7 órákor bibliamagyarázat.
- Cinkota, Ehmann-telep. 3. barak, 2. ajtó. Vasárnap d. e. 10 órákor d. u. 5 órákor, Szerda este 7 órákor bibliamagyarázat.
- Nyíregyházán, Dessewffy-tér 10. sz. kápolnában Vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet, este 7 órákor evangelizáció, Szerda este 7 órákor bibliamagyarázat, Péntek este 7 órákor imárá. Vasárnap d. u. 2 órákor vasárnapi iskola, d. u. 4 órákor ifjúsági óra.
- Nyíregyháza, Agyag-u. kedden este 6 órákor bibliamagyarázat.
- Dombóváron, Bezerédi-u. 27. Minden vasárnap és péntek este 8 bibliamagyarázat.
- Kaposszekcső. Minden vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet. Szerda este bibliamagyarázat.
- Kaposvár, Németh István-u. 2. Minden vas. d. u. 4 órákor, csüt. este 8 órákor bibliamagyarázat.
- Döbröközön. Minden második vasárnap.
- Györkönyben kápolnában, Minden vasárnap d. e. 10 órákor, este 8 órákor istentisztelet. Szerda este 8 órákor bibliamagyarázat.
- Nagyszékely. Minden második vasárnap d. e. 10 órákor istentisztelet
- Borjád. Minden második vasárnap d. e. 10 órákor este órákor bibliamagyarázat.
- Miskolc, Melinda-u. 15. Minden vas. d. u. 4.

Kiadó: „Keresztyén Könyvesház” k. i. Szövetkezet
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. szám.
A szerkesztésért felelős: WALLRABENSTEIN JAKAB.
Kiadóhivatal: Nyíregyháza, Dessewffy-tér 10. szám.